

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (osmo vijeće)

25. listopada 2018.*

„Žig Europske unije – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Verbalni žig Europske unije DEVIN –
Apsolutni razlog za odbijanje – Deskriptivni karakter – Zemljopisni naziv – Članak 7. stavak 1.
točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe
(EU) 2017/1001)”

U predmetu T-122/17,

Devin AD, sa sjedištem u Devinu (Bugarska), koji zastupa B. Van Asbroeck, odvjetnik,

tužitelj,

protiv

Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), koji zastupaju S. Di Natale i D. Gája, u
svojstvu agenata,

tuženika,

druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent pred Općim sudom, jest

Haskovo Chamber of Commerce and Industry, sa sjedištem u Haskovu (Bugarska), koji zastupa
D. Dimitrova, odvjetnik,

povodom tužbe protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. prosinca 2016. (predmet R
579/2016-2), koja se odnosi na postupak za proglašenje ništavosti između društva Devin AD i
Haskovo Chamber of Commerce and Industry,

OPĆI SUD (osmo vijeće),

u sastavu: A. M. Collins, predsjednik, M. Kancheva (izvjestiteljica) i J. Passer, suci,

tajnik: I. Dragan, administrator,

uzimajući u obzir tužbu podnesenu tajništvu Općeg suda 22. veljače 2017.,

uzimajući u obzir EUIPO-ov odgovor na tužbu podnesen tajništvu Općeg suda 8. svibnja 2017.,

uzimajući u obzir intervenijentov odgovor na tužbu podnesen tajništvu Općeg suda 9. svibnja 2017.,

nakon rasprave održane 14. ožujka 2018., na kojoj intervenijent nije sudjelovao,

* Jezik postupka: engleski

donosi sljedeću

Presudu

I. Okolnosti spora

- 1 Tužitelj, društvo Devin AD dobilo je 21. siječnja 2011. pri Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) registraciju verbalnog žiga Europske unije DEVIN (u daljnjem tekstu: osporavani žig), pod brojem 9408865, na temelju Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Europske unije (SL 2009., L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.), kako je izmijenjena (zamijenjena Uredbom (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije (SL 2017., L 154, str. 1.).
- 2 Proizvodi za koje je registriran žig pripadaju razredu 32. u smislu Nicanskog sporazuma o međunarodnoj klasifikaciji proizvoda i usluga za registraciju žigova od 15. lipnja 1957., kako je revidiran i izmijenjen, i odgovaraju sljedećem opisu: „Bezalkoholna pića; mineralna voda; voda, Seltz; napici s okusom voća; sokovi; sirupi i drugi pripravci koji služe za proizvodnju pića; bezalkoholni aperitivi; izvorska voda; vode s okusima; bezalkoholni voćni ekstrakti; bezalkoholni voćni napici; stolne vode; voda za piće; voda, Seltz; sokovi od povrća; izotonična pića; bezalkoholni kokteli; voćni nektari, bezalkoholni; soda-voda (gazirana voda)“.
- 3 Intervenijent, Haskovo Chamber of Commerce and Industry (HCCI, trgovačka i industrijska komora, Haskovo, Bugarska) 11. srpnja 2014. podnio je zahtjev za proglašavanje osporavanog žiga ništavim na temelju članka 52. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 59. stavak 1. točka (a) Uredbe br. 2017/1001), u vezi s člankom 7. stavkom 1. točkama (c), (f) i (g) iste uredbe (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (c), (f) i (g) Uredbe br. 2017/1001).
- 4 Odlukom od 29. siječnja 2016. EUIPO-ov Odjel za poništaje odbio je zahtjeve za proglašenje ništavosti na temelju članka 7. stavka 1. točaka (f) i (g) Uredbe br. 207/2009. Međutim, prihvatio je zahtjev za proglašavanje žiga ništavim na temelju članka 7. stavka 1. točke (c) iste uredbe i proglasio je osporavani žig u cijelosti ništavim. Osobito je smatrao da je zemljopisni naziv Devin obuhvaćen tom odredbom jer ga trenutačno šira javnost u Bugarskoj i dio javnosti susjednih zemalja shvaća kao opis zemljopisnog podrijetla dotičnih proizvoda i ubuduće bi ga tako mogla shvaćati šira europska javnost, uzimajući u obzir uložene marketinške napore i razvoj bugarskog turističkog sektora. Međutim, on je dodao da tužitelj nije naveo nijedan dokaz o stečenom razlikovnom karakteru osporavanog žiga na tržištima koja nisu bugarska.
- 5 Tužitelj je 23. ožujka 2016., na temelju članka 58. do 64. Uredbe br. 207/2009 (koji su postali članci 66. do 71. Uredbe 2017/1001), podnio žalbu EUIPO-u protiv odluke Odjela za poništaje.
- 6 Odlukom od 2. prosinca 2016. (u daljnjem tekstu: pobijana odluka) drugo žalbeno vijeće EUIPO-a odbilo je žalbu. Ono je u biti smatralo da je bugarski grad Devin poznat široj javnosti u Bugarskoj i velikom udjelu potrošača u susjednim zemljama poput Grčke i Rumunjske posebno po slavnim topicama i da relevantni krug osoba naziv tog grada povezuje s kategorijom proizvoda iz razreda 32. obuhvaćenom osporavanim žigom, odnosno mineralnim vodama. Stoga je „potvrdio zaključak u odluci [Odjela za poništaje] prema kojem je, za velik dio relevantne javnosti koja ima poslovni nastan izvan Bugarske, grad Devin povezan s proizvodima označenim osporavanim žigom [...] i može služiti, kod te javnosti, za označivanje zemljopisnog podrijetla tih proizvoda“. Zaključilo je da je za velik dio bugarske i nebugarske relevantne javnosti i osobito za javnost tih susjednih zemalja osporavani žig opisan za zemljopisno podrijetlo obuhvaćenih proizvoda.

II. Zahtjevi stranaka

- 7 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:
- poništi pobijanu odluku;
 - poništi odluku Odjela za poništaje od 29. siječnja 2016.;
 - odbije, u cijelosti ili barem djelomično, zahtjev za proglašavanje osporavanog žiga ništavim;
 - naloži EUIPO-u snošenje troškova potonjeg kao i snošenje vlastitih troškova.
- 8 EUIPO i intervenijent od Općeg suda zahtijevaju da:
- odbije tužbu;
 - naloži tužitelju snošenje troškova.

III. Pravo

- 9 U prilog tužbi tužitelj ističe dva tužbena razloga. U prvome redu navodi da je žalbeno vijeće povrijedilo članak 52. stavak 1. točku (a) Uredbe br. 207/2009, u vezi s člankom 7. stavkom 1. točkom (c) iste uredbe, smatrajući da je, za relevantnu javnost, osporavani žig opisan za zemljopisno podrijetlo proizvoda koje obuhvaća razred 32. Kao drugo, ističe da, iako žalbeno vijeće nije povrijedilo članak 7. stavak 1. navedene uredbe, ono je prekršilo njezin članak 7. stavak 3. (koji je postao članak 7. stavak 3. Uredbe br. 2017/1001) smatrajući da osporavani žig nije stekao razlikovni karakter uporabom u dijelovima Europske unije u kojima ga se smatralo opisnim.
- 10 Uvodno, valja istaknuti da tužitelj drugim i trećim tužbenim zahtjevom zahtijeva od Općeg suda da poništi odluku Odjela za poništaje i odbije, u cijelosti ili barem djelomično, zahtjev za proglašavanje osporavanog žiga ništavim, tražeći u biti da Opći sud donese odluku koju je, prema tužiteljevu mišljenju, trebalo donijeti žalbeno vijeće kada je pred njim pokrenut žalbeni postupak. Na raspravi je tužitelj potvrdio da se ti tužbeni zahtjevi trebaju smatrati zahtjevom za preinaku.
- 11 U tom pogledu, iz članka 64. stavka 1. druge rečenice Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 71. stavak 1. druga rečenica Uredbe br. 2017/1001) proizlazi da žalbeno vijeće može poništiti odluku EUIPO-ova odjela koji je donio pobijanu odluku i izvršavati nadležnosti tog tijela, odnosno u ovom slučaju odlučiti o zahtjevu za proglašavanje ništavosti i odbiti ga. Sukladno tomu, ta mjera pripada mjerama koje može donijeti Opći sud temeljem svoje ovlasti da izmijeni odluku, utvrđene u članku 65. stavku 3. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 72. stavak 3. Uredbe 2017/1001) (vidjeti, u tom smislu, presude od 14. prosinca 2011., Völkl/OHIM – Marker Völkl (VÖLKL), T-504/09, EU:T:2011:739, t. 40.; od 13. svibnja 2015., easyGroup IP Licensing/OHIM – TUI (easyAir-tours), T-608/13, neobjavljenu, EU:T:2015:282, t. 20. i od 4. svibnja 2017., Kasztantowicz/EUIPO – Gbb Group (GEOTEK), T-97/16, neobjavljenu, EU:T:2017:298, t. 17).
- 12 Najprije treba ispitati zahtjev za poništenje pobijane odluke koji proizlazi iz tužiteljeva prvog tužbenog zahtjeva.

A. Zahtjev za poništenje

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 52. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 207/2009, u vezi s njezinim člankom 7. stavkom 1. točkom (c)

- 13 Prvim tužbenim razlogom tužitelj navodi da je žalbeno vijeće počinilo pogrešku koja se tiče prava zaključivši da je osporavani žig imao opisni karakter za njime obuhvaćene proizvode iz razreda 32. Taj tužbeni razlog sastoji se od dva dijela, koji se odnose, prvi, na stupanj u kojem relevantna javnost prepoznaje pojam „devin” kao zemljopisni naziv i, drugi, na poveznicu između osporavanog žiga i svih dotičnih proizvoda.
- 14 Prvim dijelom prvog tužbenog razloga, koji valja prvo ispitati, tužitelj u biti prigovara žalbenom vijeću da je pogrešno utvrdilo, na temelju pukih pretpostavki, da velik dio relevantne javnosti može uspostaviti vezu između pojma „devin” i zemljopisnog podrijetla proizvoda obuhvaćenih osporavanim žigom. U tom pogledu on razlikuje tri zemljopisne kategorije prosječnih potrošača, i to, kao prvo, one iz Bugarske, kao drugo, one iz Grčke i Rumunjske i, kao treće, one iz drugih država članica Unije. Tužitelj iz toga zaključuje da žalbeno vijeće nije utvrdilo postojanje dovoljnog stupnja bliskosti prosječnog potrošača zemalja Unije s gradom Devinom i da je počinilo pogrešku koja se tiče prava pri primjeni članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009, barem u pogledu prosječnog potrošača iz Bugarskoj susjednih zemalja, konkretno Grčke i Rumunjske, i svih ostalih Unijinih zemalja, uz jedinu iznimku Bugarske.
- 15 EUIPO osporava tužiteljeve argumente. Smatra da je ključna točka spora pitanje je li na datum podnošenja osporavani žig bio opisan u područjima koja se nalaze izvan Bugarske, posebno u područjima susjedne Grčke i Rumunjske. Tvrdi da pobijana odluka ne sadržava pogrešku u utvrđenju prema kojemu su elementi spisa dovoljni da bi se ustanovilo da je na dan podnošenja prijave za registraciju osporavanog žiga velik ili barem nezanemariv dio relevantne javnosti u Grčkoj i Rumunjskoj mogao povezati znak DEVIN, shvaćen kao ime toplica u Bugarskoj, i zemljopisno podrijetlo opisanih proizvoda, među ostalim vode iz razreda 32. Ističe da je sudska praksa omogućila žalbenom vijeću da dedukcijom zaključi da velik dio grčke i rumunjske javnosti povezuje ili bi mogao povezati pojam „devin” sa zemljopisnim podrijetlom proizvoda. Smatra da je, s obzirom na podnesene dokaze, žalbeno vijeće utemeljeno smatralo da „nesporni ugled” Devina kao toplica s prirodnim vodama ljekovitog svojstva ne prestaje na bugarskoj granici, već se proširuje na susjedne zemlje te je bilo razumno pretpostaviti postojanje znatnog ugleda Devina kod potrošača koji žive izvan Bugarske. Prema EUIPO-ovu mišljenju, tužitelj pogrešno smatra da „je grad Devin, na neki način, zaštićen prirodnim utvrdama i odsječen od svijeta, što ga čini gotovo nedostupnim”. S druge strane, EUIPO smatra da mali broj grčkih i rumunjskih turista registriranih u hotelima u tom gradu, njegova veličina i zemljopisni položaj ne dovode u pitanje pobijanu odluku. Zaključuje da je žalbeno vijeće pravilno zaštitilo javni interes očuvanja dostupnosti zemljopisnog naziva kao što je onaj toplica u Devinu.
- 16 Intervenijent osporava tužiteljeve argumente. Smatra da se zaključak žalbenog vijeća prema kojem relevantna javnost Unije percipira riječ „devin” kao zemljopisni naziv temelji na činjenicama i objektivnim podacima, kao što su broj stranih turista koji su posjetili Bugarsku, razvijena turistička infrastruktura grada Devina ili informacije dostupne na internetu, uključujući reklamiranje poznatih devinskih izvora mineralne vode na službenom turističkom portalu u Bugarskoj. Osim toga, naglašava marketinške napore koji su uloženi na nacionalnoj i lokalnoj razini za promicanje Devina kao cjelogodišnjeg međunarodnog turističkog odredišta i mjesta poznatog po mineralnoj vodi, što se potvrđuje u pismu regionalnog udruženja za Rodopski turizam. Intervenijent smatra da je, s obzirom na „Nacionalnu strategiju za održivi razvoj turizma u Bugarskoj do 2030.”, koju je donijela bugarska vlada 2014. godine, kao i na „geopolitičke čimbenike”, uključujući „rastuću prijetnju terorizma u Turskoj, Egiptu i Tunisu i političku nestabilnost svojstvenu tim zemljama”, koja je „preusmjerila dio turističkih tokova u Bugarsku”, prije svega zahvaljujući „sigurnosti zemlje”, razumno pretpostaviti da

će Bugarska postati popularno odredište europskih turista tijekom cijele godine i da će, posredno, porasti broj turista u potrazi za informacijama o određenim turističkim odredištima zemlje, među kojima je i Devin.

- 17 Na temelju zajedničkog tumačenja članka 52. stavka 1. točke (a) i članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009, registrirani žig Europske unije proglašava se ništavim kad se sastoji isključivo od znaka ili podatka koji u trgovini mogu služiti za označavanje vrste, kvalitete, količine, namjene, vrijednosti, zemljopisnog podrijetla, vremena proizvodnje ili pružanja usluge ili drugih karakteristika proizvoda ili usluge. Na temelju članka 7. stavka 2. navedene uredbe (koji je postao članak 7. stavak 2. Uredbe 2017/1001) njegov stavak 1. primjenjuje se čak i ako razlog odbijanja ili uzrok ništavosti postoji samo u jednom dijelu Unije.
- 18 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, oznake ili podaci navedeni u članku 7. stavku 1. točki (c) Uredbe br. 207/2009 oni su koji u uobičajenoj uporabi s gledišta relevantne javnosti mogu služiti za označavanje proizvoda ili usluge za koje je registracija zatražena, bilo izravno bilo navođenjem jednog od njihovih bitnih obilježja (vidjeti, u tom smislu, presude od 20. rujna 2001., Procter & Gamble/OHIM, C-383/99 P, EU:C:2001:461, t. 39. i od 10. rujna 2015., Laverana/OHIM (BIO organic), T-610/14, neobjavljenu, EU:T:2015:613, t. 14.). Iz toga slijedi da je, kako bi neka oznaka potpala pod zabranu iznesenu u toj odredbi, potrebno da ima dovoljno izravnu i konkretnu prirodnu vezu s proizvodima ili uslugama o kojima je riječ, koja omogućuje dotičnoj javnosti da odmah i bez drugog promišljanja opazi opis proizvoda ili usluga o kojima je riječ, ili jedno od njihovih obilježja (presude od 22. lipnja 2005., Metso Paper Automation/OHIM (PAPERLAB), T-19/04, EU:T:2005:247, t. 25. i od 7. prosinca 2017., Colgate-Palmolive/EUIPO (360°), T-332/16, neobjavljena, EU:T:2017:876, t. 15.). Dovoljno je da razlog za odbijanje ili uzrok ništavosti postoje u odnosu na veći dio ciljne javnosti i nije potrebno ispitati jesu li drugi potrošači koji pripadaju relevantnoj javnosti također poznavali navedeni znak (vidjeti presudu od 6. listopada 2017., Karelia/EUIPO (KARELIA), T-878/16, neobjavljenu, EU:T:2017:702, t. 27. i navedenu sudsku praksu).
- 19 Opći interes koji stoji iza članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009 sastoji se u tome da osigura da svi gospodarski subjekti koji nude takve proizvode ili usluge mogu slobodno koristiti deskriptivne znakove koji se odnose na jedno ili više obilježja proizvoda ili usluga za koje je bila zatražena registracija (presuda od 10. ožujka 2011., Agencja Wydawnicza Technopol/OHIM, C-51/10 P, EU:C:2011:139, t. 37.). Ta odredba sprečava da te oznake ili podaci budu rezervirani za jednog poduzetnika zbog njihove registracije kao žiga (presuda od 23. listopada 2003., OHIM/Wrigley, C-191/01 P, EU:C:2003:579, t. 31.) i da jedan poduzetnik monopolizira uporabu opisnog izraza na štetu ostalih poduzetnika, uključujući i svojih konkurenata, kojima bi se opseg rječnika dostupnog za označavanje vlastitih proizvoda na taj način smanjio (vidjeti presudu od 7. prosinca 2017., 360°, T-332/16, neobjavljenu, EU:T:2017:876, t. 17. i navedenu sudsku praksu). Prema tome, primjena navedene odredbe ne ovisi o postojanju zahtjeva konkretne, trenutačne i ozbiljne raspoloživosti (vidjeti, u tom smislu, presudu od 7. listopada 2015., Cipar/OHIM (XAAAOYMI i HALLOUMI), T-292/14 i T-293/14, EU:T:2015:752, t. 55. i navedenu sudsku praksu).
- 20 Što se tiče posebice oznaka ili podataka koji mogu služiti za označavanje podrijetla ili zemljopisnog odredišta kategorija proizvoda ili mjesta pružanja kategorija usluga za koje je zatražena zaštita registracije žiga Europske unije, a posebno zemljopisnih naziva, postoji opći interes da ostanu dostupni ne samo zbog toga što mogu eventualno upućivati na kvalitetu i ostala svojstva kategorije dotičnih proizvoda ili usluga već jednako tako jer mogu na različite načine utjecati na sklonosti potrošača, na primjer povezujući proizvode ili usluge s mjestom koje može pobuđivati pozitivne osjećaje (presude od 25. listopada 2005., Peek & Cloppenburg/OHIM (Cloppenburg), T-379/03, EU:T:2005:373, t. 33.; od 15. siječnja 2015., MEM/OHIM (MONACO), T-197/13, EU:T:2015:16, t. 47. i od 27. travnja 2016., Niagara Bottling/EUIPO (NIAGARA), T-89/15, neobjavljena, EU:T:2016:244, t. 15.).

- 21 Usto, valja navesti da je isključena, prvo, registracija kao žigova zemljopisnih naziva koji označavaju određena zemljopisna mjesta koja su već slavna ili poznata za dotičnu kategoriju proizvoda ili usluga i koja su, stoga, s njima već povezana u svijesti relevantnoga kruga osoba kao i, drugo, registracija zemljopisnih naziva koje mogu koristiti poduzetnici i koji im i dalje trebaju biti na raspolaganju kao oznake zemljopisnog podrijetla dotičnih kategorija proizvoda ili usluga (presude od 25. listopada 2005., Cloppenburg), T-379/03, EU:T:2005:373, t. 34.; od 15. siječnja 2015., MONACO, T-197/13, EU:T:2015:16, t. 48. i od 27. travnja 2016., NIAGARA, T-89/15, neobjavljena, EU:T:2016:244, t. 16.).
- 22 Međutim, treba navesti da članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe br. 207/2009 načelno ne isključuje registraciju zemljopisnih naziva nepoznatih relevantnom krugu osoba ili barem nepoznatih kao opis zemljopisnog mjesta, ili naziva za koje, zbog karakteristika opisanog mjesta, nije vjerojatno da će relevantan krug osoba moći percipirati da kategorija dotičnih proizvoda ili usluga potječe iz tog mjesta ili da je tamo osmišljena (presude od 25. listopada 2005., Cloppenburg, T-379/03, EU:T:2005:373, t. 36.; od 15. siječnja 2015., MONACO, T-197/13, EU:T:2015:16, t. 49. i od 27. travnja 2016., NIAGARA, T-89/15, neobjavljena, EU:T:2016:244, t. 17.).
- 23 Slijedom prethodno navedenoga, ocjena opisnoga karaktera oznake može se provesti, s jedne strane, u odnosu na predmetne proizvode i usluge i, s druge strane, u odnosu na percepciju relevantne javnosti (presude od 25. listopada 2005., Cloppenburg, T-379/03, EU:T:2005:373, t. 37.; od 15. siječnja 2015., MONACO, T-197/13, EU:T:2015:16, t. 50. i od 27. travnja 2016., NIAGARA, T-89/15, neobjavljena, EU:T:2016:244, t. 18.).
- 24 Pri toj ocjeni OHIM je morao dokazati da je zemljopisni naziv poznat relevantnom krugu osoba kao oznaka mjesta. Osim toga, potrebno je da naziv u pitanju trenutačno predstavlja, u očima relevantnoga kruga osoba, vezu s kategorijom dotičnih proizvoda ili usluga ili da je razumno smatrati da taj naziv može, u percepciji te javnosti, označavati zemljopisno podrijetlo navedene kategorije proizvoda ili usluga. U okviru te ocjene treba osobito uzeti u obzir veće ili manje poznavanje relevantnoga kruga osoba zemljopisnog naziva u pitanju kao i karakteristike mjesta koje se njime označava te dotične kategorije proizvoda ili usluga (presude od 25. listopada 2005., Cloppenburg, T-379/03, EU:T:2005:373, t. 38.; od 15. siječnja 2015., MONACO, T-197/13, EU:T:2015:16, t. 51. i od 27. travnja 2016., NIAGARA, T-89/15, neobjavljena, EU:T:2016:244, t. 19.).
- 25 Usto, iz ustaljene sudske prakse proizlazi da je jedini relevantni datum koji treba uzeti u obzir pri ispitivanju zahtjeva za proglašenje ništavosti na temelju članka 52. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 207/2009 onaj podnošenja prijave za registraciju osporavanog žiga. Okolnost da sudska praksa prihvaća uzimanje u obzir elemenata nakon tog datuma uopće se ne kosi s tim tumačenjem navedenog članka već ga potvrđuje jer je to uzimanje u obzir moguće samo pod uvjetom da se ti elementi odnose na situaciju na dan podnošenja prijave za registraciju žiga (vidjeti u tom smislu rješenja od 23. travnja 2010., OHIM/Frosch Touristik, C 332/09 P, neobjavljeno, EU:C:2010:225, t. 52. i 53., i od 4. listopada 2018., Safe Skies/EUIPO, C 326/18 P, neobjavljeno, EU:C:2018:800, t. 5.; presude od 3. lipnja 2009., Frosch Touristik/OHIM – DSR touristik (FLUGBÖRSE), T 189/07, EU:T:2009:172, t. 18. i 19., i od 26. veljače 2016., provima Warenhandels/OHIM – Renfro (HOT SOX), T 543/14, neobjavljenu, EU:T:2016:102, t. 44.). U ovom slučaju, relevantni datum za analizu sukladnosti osporavanog žiga s člankom 7. Uredbe br. 207/2009 bio je prema tome dan podnošenja prijave za registraciju odnosno 21. siječnja 2011.
- 26 Prvi dio prvog tužbenog razloga treba ispitati s obzirom na ta razmatranja.
- 27 U ovom slučaju, nesporno je da je Devin (latinizirani oblik Девин) grad u južnoj Bugarskoj u Rodopskom planinskom masivu. U točkama 30. do 33. pobijane odluke žalbeno je vijeće iznijelo druga pojašnjenja koja druge stranke nisu osporile. Dakle, grad Devin „obiluje toplim izvorima i toplicama” kao i zalihama vode, uključujući i bunare V-5 (ili B-5) kojima trenutačno upravlja tužitelj na temelju dozvole koju dodjeljuje bugarska država. Službeni turistički portal Bugarske, koji jedan dio posvećuje Devinu, upućuje na „razvoj njegova ‚termalnog turizma’ i na njegove ‚poznate’ izvore mineralne vode”,

na „ljekovita svojstva” poznata još od Antike. S druge strane, tužitelj navodi, što je nesporno, da Devin ima oko 7000 stanovnika i da se, u vezi s tim, nalazi na 109. mjestu gradova u Bugarskoj po broju stanovnika.

- 28 Žalbeno je vijeće također navelo da se devinska voda, u vezi s izvorom „Devin sondaž 5”, nalazi na službenom popisu prirodnih mineralnih voda koje je priznala Bugarska i druge države članice, objavljenom u *Službenom listu Europske unije* (SL 2010., C 65, str. 1.) u skladu s člankom 1. Direktive br. 2009/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. o iskorištavanju i stavljanju na tržište prirodnih mineralnih voda (SL 2009., L 164, str. 45.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 43., str. 150.). Žalbeno je vijeće također navelo oznaku zemljopisnog podrijetla „Devin Natural Mineral Water”, registriranu u Bugarskoj pod brojem 190 – 01/1995, i istovjetnu oznaku izvornosti, registriranu pod brojem 883/2006 u nekim državama članicama Unije, među kojima su Grčka i Rumunjska, koje su stranke Lisabonskog sporazuma za zaštitu oznaka izvornosti i njihovu međunarodnu registraciju od 31. listopada 1958., kako je revidiran i izmijenjen.
- 29 U tom pogledu, valja napomenuti da se ovaj spor ne odnosi na mogući razlog za odbijanje (ili na uzrok ništavosti) koji se temelji na novom članku 7. stavku 1. točki (j) Uredbe 2017/1001, u skladu s kojim se „odbija registracija [...] žigova koji su isključeni iz registracije na temelju zakonodavstva Unije ili nacionalnog prava ili međunarodnih sporazuma kojih je Unija ili dotična država članica stranka, kojima se osigurava zaštita oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla”, ni na Uredbi (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode (SL 2012., L 343, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 25., str. 31.).
- 30 Osim toga, u točki 27. pobijane odluke žalbeno je vijeće utvrdilo da su dotični proizvodi široke potrošnje i da je relevantna javnost prosječan potrošač Unije, uobičajeno obaviješten, razumno pažljiv i oprezan. Budući da je prosječni potrošač takvih proizvoda široke potrošnje šira javnost, nije potrebno dovesti u pitanje to utvrđenje, koje uostalom odobrava i tužitelj.
- 31 Valja ispitati, redom, percepciju pojma „devin” koju ima prosječni potrošač Unije i dostupnost zemljopisnog naziva Devin.

a) Percepcija pojma „devin” koju ima prosječni potrošač Unije

- 32 Žalbeno vijeće je smatralo da je percepcija pojma „devin” kod šire javnosti izvan Bugarske bila „središnja točka spora” među strankama. Valja utvrditi, kao što to navodi tužitelj, da je u ocjeni opisnog karaktera osporavanog žiga žalbeno vijeće u biti razlikovalo tri zemljopisne kategorije prosječnih potrošača koje se sastoje, kao prvo, od bugarskog prosječnog potrošača, kao drugo, od prosječnog potrošača Bugarskoj susjednih zemalja, odnosno Grčke i Rumunjske i, kao treće, prosječnog potrošača iz drugih država članica Unije.

1) Bugarski prosječni potrošač

- 33 U pogledu bugarskog prosječnog potrošača tužitelj ne osporava da se pojam „devin” mogao percipirati kao naziv grada u Bugarskoj. Međutim, on tvrdi da je pojam također poznat i očito ga velik dio bugarskih potrošača percipira kao žig vode. Prema njegovu mišljenju, samo potrošači koji mogu shvatiti riječ „devin” kao oznaku zemljopisnog podrijetla, odnosno bugarski potrošači također dobro poznaju žig zbog njegova razlikovnog karaktera stečenog uporabom u smislu članka 7. stavka 3. Uredbe br. 207/2009. Stoga, osporavani žig ne upućuje samo na zemljopisno podrijetlo već je i jasna naznaka komercijalnog podrijetla obuhvaćenih proizvoda. Tužitelj iz toga zaključuje da je osporavani žig valjan u Bugarskoj, čak i ako se može smatrati upućivanjem na naziv grada, jer se više doživljava kao žig. Dodaje da je izraz „devin” ne samo stekao razlikovni karakter uporabom nego i visok stupanj razlikovnog karaktera u Bugarskoj, gdje se smatra dobro poznatim žigom vode. Tužitelj u tu svrhu

navodi Odluku br. OM-22 Патентно ведомство на Република България (Ured za patente Republike Bugarske) od 19. ožujka 2010., valjanu u razdoblju od pet godina kojom se bugarski verbalni žig Девин (Devin), registriran pod brojem 24137 i u tužiteljevu vlasništvu proglašava uglednim na državnom području Bugarske od 1. prosinca 2005. za proizvode obuhvaćene razredom 32., odnosno „mineralnu vodu”. Na raspravi tužitelj je pojasnio da, čak iako ta odluka nije mogla biti obnovljena 2015. zbog stavljanja izvan snage zakonodavstva, činjenično utvrđenje na kojem se temelji i dalje je valjano.

- 34 U tom pogledu, dovoljno je utvrditi da to što tužitelj nije osporio da bugarski prosječni potrošač prepoznaje pojam „devin” kao zemljopisni naziv grada u Bugarskoj nije odlučujuće u ovom slučaju, s obzirom na to da tužitelj dodaje da je osporavani žig uporabom stekao povećan razlikovni karakter i ugled za mineralne vode kod bugarskog prosječnog potrošača.
- 35 Nadalje, valja istaknuti da, budući da je Ured za patente Republike Bugarske priznao bugarski verbalni žig Devin kao ugledni, *prima facie* je vrlo malo vjerojatno da osporavani žig, odnosno verbalni žig Europske unije DEVIN, nije u najmanju ruku stekao uobičajeni razlikovni karakter, pri čemu se ne odlučuje o njegovu povećanom razlikovnom karakteru ili ugledu.

2) Grčki ili rumunjski prosječni potrošač

- 36 Što se tiče prosječnog potrošača u susjednim zemljama (Grčka i Rumunjska), tužitelj ističe da intervenijent nije podnio niti jedan dokaz kojim bi žalbenom vijeću omogućio da ustanovi da taj potrošač izraz „devin” percipira kao zemljopisnu lokaciju. On tvrdi da se žalbeno vijeće, kako bi došlo do tog zaključka, oslonilo na zaključke ili nepotkrijepljene pretpostavke koje se uglavnom temelje na broju turista koji posjećuju Bugarsku. Osim toga, tužitelj tvrdi da je, iako teret dokazivanja nije na njemu, podnio pouzdane i konkretne dokaze u prilog suprotnom argumentu prema kojem prosječni grčki ili rumunjski potrošač ne uspostavlja izravnu vezu između osporavanog žiga i zemljopisnog podrijetla.
- 37 Potrebno je ispitati elemente koje je žalbeno vijeće prihvatilo da bi osporavani žig smatralo opisnim za prosječnog potrošača iz Grčke i Rumunjske.
- 38 Kao prvo, žalbeno vijeće se, nakon Odjela za poništaje, oslonilo na nekoliko izvora podataka o turizmu, osobito na službeni bugarski turistički portal i druge internetske stranice. Oslanjajući se na činjenicu da je više od 5,4 milijuna stranih turista posjetilo Bugarsku 2014., što je „impresivna” brojka u odnosu na 7,3 milijuna stanovnika te zemlje, žalbeno vijeće je smatralo da „[č]ak i ako je točno da se većina tih turista u konačnici odlučila za odmor u priobalnim odmaralištima ili skijalištima, kao što je tvrdio [tužitelj], to ne isključuje da su upoznati s drugim regijama ili mjestima”. Smatralo je da, „[k]ada osoba odabere mjesto za godišnji odmor, ona obično istražuje više odredišta prije nego što se odluči za određeno odredište” i iz toga je zaključilo da „[p]ri razmatranju različitih odredišta, osoba koja želi posjetiti Bugarsku zasigurno otkriva i manje poznate ili dostupne destinacije, čak ako se, u konačnici, potencijalni turist odluči za drugo odredište”. Na temelju tih jednostavnih pretpostavki žalbeno vijeće je zaključilo da je „vrlo malo vjerojatno da se Devin i njegova veza s termalnim vodama neće pojaviti u internetskim pretraživanjima o odredištima za odmor u Bugarskoj”.
- 39 Međutim, valja utvrditi, kao što to tužitelj navodi, da sama činjenica da će internetske tražilice otkriti grad Devin nije dovoljna za utvrđivanje, u skladu sa zakonskim zahtjevima i onima koji proizlaze iz sudske prakse, da je riječ o mjestu koje je poznato značajnom dijelu relevantne javnosti u Grčkoj i Rumunjskoj. Kako ističe tužitelj, obrazloženje poput onog žalbenog vijeća, dovedeno do apsurdna, dovodi do zaključka da bi inozemni potrošači jednostavnim internetskim pretraživanjem mogli upoznati sve gradove svijeta, bilo koje veličine, čak i one male.

- 40 Žalbeno je vijeće također navelo „da se Devinova prisutnost može otkriti i na internetskim stranicama na kojima se iznose dojmovi o putovanjima i na interaktivnim internetskim forumima” kao što su „TripAdvisor.com” ili „Booking.com”. Odbilo je tužiteljevu napomenu prema kojoj Devin zauzima tek 68. (ili, prema intervenijentovu mišljenju, trenutačno 59.) mjesto među 70 najpopularnijih odredišta u Bugarskoj prema poretku internetske stranice „TripAdvisor.com” jer se time dokazuje barem postojanje nezanemarivog turističkog profila na internetu, za razliku od stotina gradova i sela u Bugarskoj koja nisu uključena u njega.
- 41 Međutim, postojanje „nezanemarivog turističkog profila na internetu” samo po sebi ne može biti dovoljno da bi se utvrdilo da relevantna javnost u inozemstvu poznaje taj mali grad. U tom pogledu, činjenica da se Devin ne nalazi među najpopularnijim odredištima Bugarske na internetskoj stranici „TripAdvisor.com” u najmanju je ruku relevantna jer je razumno zaključiti da relevantna javnost u inozemstvu ne poznaje glavne atrakcije u trećim zemljama poput Bugarske.
- 42 Nadalje, žalbeno vijeće oslonilo se na „razvijenu ili značajnu turističku infrastrukturu” općine Devin, koja prema njegovu mišljenju sadržava „više od dvadeset hotela u regiji”, od kojih su mnogi termalni hoteli i luksuzni hoteli s pet zvjezdica.
- 43 Međutim, ta činjenica sama po sebi ne omogućuje zaključak da bi grčki ili rumunjski prosječni potrošač mogao poznavati prekogranični grad Devin ili s njim uspostaviti izravnu vezu. Naime, ne može se isključiti da se tom turističkom infrastrukturom uglavnom koristi bugarski prosječni potrošač, za kojeg nije sporno da poznaje grad Devin, a uz njega i nizak udio inozemnih prosječnih potrošača koji su posjetili Bugarsku kao turisti.
- 44 Osim toga, žalbeno vijeće je u točki 41. pobijane odluke zaključilo da činjenica da registri hotela u Devinu navode ograničen broj stranaca „možda ne odražava točan broj posjetitelja tog grada” jer „[v]elika većina posjetitelja koji vole prirodu ne odsjedaju nužno u luksuznim hotelima, već se odlučuju za smještaj u kampovima ili privatni smještaj u gradovima i selima u blizini”, navodeći nadalje da „je popularna lokacija Pamporovo udaljena tek nešto više od pola sata automobilom”. Ono je još iznijelo pretpostavku prema kojoj bi „bilo vrlo iznenađujuće da se turisti koji borave u Pamporovom (šesnaesto najpopularnije odredište u Bugarskoj, prema internetskoj stranici „TripAdvisor.com”) ne odluče posjetiti regiju navodne izvanredne prirodne ljepote koja se nalazi u neposrednoj blizini”.
- 45 Međutim, valja ustvrditi da nijedan od dokaza koje je pružio intervenijent ne potkrjepljuje te pretpostavke te da je njihova dokazna vrijednost manja od svake upravo suprotne tvrdnje.
- 46 Posebno, s obzirom na sve prethodno navedeno, valja istaknuti da se pravni kriterij koji treba primijeniti ne sastoji od nabiranja stranih turista koji posjećuju grad Devin, nego od utvrđivanja percepcije pojma „devin” kod čitave relevantne javnosti Unije, uključujući osobe koje ne posjećuju nužno Devin ili Bugarsku, a koje čine većinu te javnosti. Međutim, argumentacija žalbenog vijeća ne odnosi se na taj veći dio prosječnih potrošača Unije, posebno grčkih i rumunjskih, koji ne posjećuju Bugarsku, već je usredotočena na manji dio onih koji planiraju posjetiti tu zemlju, i još više na vrlo mali dio onih koji posjećuju Devin ili istražuju o njemu.
- 47 U tom pogledu, važno je naglasiti da prosječni potrošač mineralne vode i pića u Uniji nije visoko specijaliziran za zemljopis ili turizam. Dakle, po analogiji, u predmetu u kojem je donesena presuda od 15. listopada 2008., Powerserv Personalservice/OHIM – Manpower (MANPOWER) (T-405/05, EU:T:2008:442, t. 85., 89. i 93.), Opći je sud kao „očito previše nejasne” odbacio navode koji su se odnosili na „jezične razmjene engleskih i njemačkih građana putem turizma” u ostalim zemljama Unije i utvrdio da žalbeno vijeće nije uzelo u obzir čitavu relevantnu javnost koja se sastojala od radno sposobnog stanovništva, usredotočivši se pogrešno na poslodavce koji su tražili zaposlenike.

- 48 U ovom slučaju, valja utvrditi da žalbeno vijeće, usredotočujući se na strane turiste, posebno grčke ili rumunjske, koji posjećuju Devin ili Bugarsku, nije uzelo u obzir svu relevantnu javnost koju čini prosječni potrošač Unije, posebno u Grčkoj i Rumunjskoj, nego se pogrešno ograničilo na neznatan ili minimalan dio relevantne javnosti koji je u svakom slučaju zanemariv i za koji ne može smatrati da je dovoljno predstavlja u pogledu sudske prakse navedene u točki 18. ove presude. Takvo ograničenje na neznatan ili minimalan dio relevantne javnosti, odnosno na strane turiste koji su posjećivali Devin ili Bugarsku, objašnjava zašto elementi koje je utvrdilo žalbeno vijeće imaju znatno smanjenu dokaznu vrijednost, koja je gotovo bespredmetna. Ukratko, žalbeno vijeće je primijenilo pogrešan test koji je neizostavno doveo do pogrešne činjenične ocjene percepcije pojma „devin” kod relevantne javnosti.
- 49 Konačno, u točki 55. pobijane odluke žalbeno vijeće se proglasilo „uvjerenim da se nesporni ugled Devina kao termalnog grada s prirodnim vodama proizvodljivo ne zaustavlja na bugarskoj granici, nego se proteže i na susjedne zemlje” te, izjavilo kao vrhunac da „bi bilo čudno da znatni ugled koji Devin ima u Bugarskoj u pogledu svojih voda misteriozno nestane prilikom prelaska granice između Bugarske i Grčke”.
- 50 Međutim, valja utvrditi, kao što to tužitelj navodi, da takva izjava ne može poslužiti kao valjan dokaz kako bi se utvrdilo da je grad Devin poznat „velikom dijelu” potrošača u susjednim zemljama, kao što su Grčka i Rumunjska”, kao što je to smatralo žalbeno vijeće, nakon Odljela za poništaje, o tom pitanju. Štoviše, valja istaknuti da grad Devina, koji je teško dostupan i koji od grčke granice razdvaja planinski lanac ima poseban zemljopisni položaj, koji tu izjavu čini još manje vjerojatnom.
- 51 Analogno, valja podsjetiti da je, u predmetu povodom kojeg je donesena presuda od 25. listopada 2005., Cloppenburg (T-379/03, EU:T:2005:373, t. 39. i 46.), o gradu Cloppenburgu u Donjoj Saskoj (Njemačka) koji ima 30 000 stanovnika, odnosno više od četiri puta više od Devina, Opći sud mogao ne odlučiti o pitanju je li relevantna javnost, odnosno prosječan njemački potrošač znao za grad Cloppenburg kao zemljopisnu lokaciju te je, u svakom slučaju, smatrao da, zbog „neznatne veličine” toga grada, pod pretpostavkom da ga njemački potrošač poznaje, to poznavanje treba kvalificirati kao slabo ili u najboljem slučaju prosječno. U tom predmetu, Opći sud nije čak ni predvidio da bi taj njemački grad „neznatne veličine” mogao biti poznat prosječnom potrošaču u drugim državama članicama EU-a.
- 52 Iz toga slijedi da razlozi navedeni u pobijanoj odluci kako bi se dokazalo da prosječni potrošač u Grčkoj i Rumunjskoj poznaje Devin kao zemljopisnu lokaciju nisu uvjerljivi ni dosljedni.
- 53 Osim toga, tužitelj je dostavio druge dokaze u prilog svojem argumentu prema kojem rumunjski ili grčki prosječni potrošač ne uspostavlja izravnu vezu između osporavanog žiga i zemljopisnog podrijetla.
- 54 Dakle, tužitelj je dostavio službeni pregled koji je izdala sama općina Devin, prema kojemu je, na temelju izjava vlasnika hotela, broj stranih turista koji su posjetili grad Devin u 2014. godini navodno dostigao „rekord”. Taj dokument pokazuje da je tijekom te godine manje od 3500 stranih turista, neovisno o državljanstvu, posjetilo taj grad, a među njima je bilo samo 400 grčkih i 50 rumunjskih turista. U usporedbi s brojkom od 5,4 milijuna stranih turista koji su posjetili Bugarsku u 2014. (vidjeti točku 38. ove presude) i sa stanovništvom Unijinih država članica, osobito Grčke i Rumunjske – 10,7 odnosno 19,6 milijuna stanovnika 1. siječnja 2017., prema Statističkom uredu Europske unije (Eurostatu) – ti podaci sugeriraju da grad Devin ne predstavlja veću atrakciju za strane turiste, osobito grčke i rumunjske, te da nije poznat prosječnom potrošaču u inozemstvu.
- 55 Tužitelj je također dostavio podatke iz „skupnog” istraživanja tržišta provedenog u nekoliko država članica, uključujući Grčku (kontinentalni dio i Kreta), Rumunjsku, Njemačku i Ujedinjenu Kraljevinu (u daljnjem tekstu: skupno istraživanje). Što se tiče istraživanja provedenog u Grčkoj, koje obuhvaća uzorak od 1007 osoba koje pripadaju grčkoj javnosti, rezultati pokazuju da manje od 1 % tog uzorka povezuje izraz „devin” s mjestom u Bugarskoj, a manje od 3 % s bilo kojim mjestom.

- 56 Žalbeno vijeće smatralo je da je to skupno istraživanje bilo „manjkavo u nekim aspektima” navedenima u točkama 44. do 47. pobijane odluke. Prema njegovu mišljenju, kao prvo, istraživanje je pokušalo dokazati negativnu činjenicu, tj. da javnost ne poznaje grad Devin, i zbog te je upitne pretpostavke većina prikupljenih podataka bila dvosmislena. Trebalo je „poticati ispitanike da budu precizniji”, ali nije navedeno na koji način. Kao drugo, nije bilo naznake jesu li osobe koje žive u pograničnim regijama Bugarske sudjelovale u istraživanju i, prema potrebi, u kojoj mjeri. Kao treće, rezultati grčkog istraživanja sadržavali su pogrešku, a neki su podaci bili nepouzdana (ukupno pogrešno 71 umjesto 72). Kao četvrto, čak i da se podaci tumače na način koji je povoljniji za tužitelja, treba uzeti u obzir da je u grčkom istraživanju 30 ispitanika odgovorilo da je Devin ili „grad” ili „mjesto” ili „regija u Bugarskoj”. Ono je iz toga zaključilo da tih 30 ispitanika, na uzorku od 1007 osoba, odgovara više od 270 000 stanovnika na uzorku koji čini grčko stanovništvo od ukupno 11 milijuna ljudi, što nije zanemariv broj. Zbog svega je toga žalbeno vijeće zaključilo da podaci iz istraživanja očito nisu bili „uvjerljivi” ni „dosljedni”.
- 57 Međutim, čak i pod pretpostavkom da to skupno istraživanje ima nedostatke koje je utvrdilo žalbeno vijeće, valja smatrati da se njegovi zaključci barem mogu uzeti u obzir, s dovoljnom marginom pogreške, te uz činjenicu da nisu odlučujući. Stoga, čak i pod pretpostavkom da je stvaran postotak grčke javnosti koja prepoznaje Devin kao zemljopisnu lokaciju (u Bugarskoj ili drugdje) 3 % ili čak dva ili tri puta veći, i dalje je to vrlo mali postotak za koji se ne može smatrati da predstavlja prosječnog grčkog potrošača.
- 58 Prije svega, čak i ako broj od 270 000 stanovnika nije zanemariv u apsolutnom smislu, činjenica jest da je relevantno pitanje percepcije kod ukupne zainteresirane javnosti, u vezi s kojom je postotak od 3 % izuzetno slabo reprezentativan. Isti se rezultat može također tumačiti tako da znači da 97 % (ili slični postotak) grčkog stanovništva ne prepoznaje izraz „devin” ni kao „grad” ni kao „mjesto” ni kao „regiju u Bugarskoj”, što je znatno uvjerljivije i dosljednije.
- 59 Osim toga, što se tiče nenavodenja u istraživanju osoba koje žive u bugarskom pograničnom području, dovoljno je podsjetiti da, u svakom slučaju, velika većina prosječnih grčkih potrošača ne živi u blizini bugarske granice.
- 60 Naposljetku, treba odbiti EUIPO-ovu tvrdnju iznesenu u odgovoru na tužbu, prema kojoj činjenica da su Grčka i Rumunjska stranke Lisabonskog sporazuma znači da građani tih država članica poznaju Devin kao oznaku zemljopisnog podrijetla bugarske mineralne vode. Takva tvrdnja očito nije činjenično osnovana s obzirom na to da kod prosječnog grčkog ili rumunjskog potrošača pretpostavlja iznimno visok stupanj znanja koji on očito nema, uključujući o međunarodnim ugovorima i popisu zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla u svojoj zemlji. Osim toga, pravna zaštita koju država članica pruža oznakama zemljopisnog podrijetla ne može biti dovoljna da bi se automatski utvrdilo da prosječni potrošač u toj državi članici prepoznaje pojam koji odgovara toj oznaci na način da se njime opisuje zemljopisno podrijetlo.
- 61 Stoga valja zaključiti, kao što to tužitelj navodi, da žalbeno vijeće nije poštovalo zahtjeve utvrđene sudskom praksom navedenom u točki 24. ove presude kad je „utvrdilo” da je izraz „devin” poznat kao oznaka zemljopisnog podrijetla prosječnom potrošaču u Grčkoj i Rumunjskoj.

3) Prosječni potrošač iz drugih država članica Unije

- 62 Žalbeno vijeće, utvrdivši da je osporavani žig za grčkog ili rumunjskog prosječnog potrošača bio opisan, tek je usputno razmotrilo isto pitanje s gledišta prosječnog potrošača drugih država članica Unije. U točki 47. pobijane odluke ono je samo navelo da bi se moglo zaključiti, ekstrapolacijom skupnog istraživanja tržišta koje je ipak odbacilo kao „nedosljedno”, da otprilike 455 000 njemačkih potrošača doživljava izraz „devin” kao ime nekog grada ili kao grad u Bugarskoj. U točki 55. te odluke Komisija

je dodala da „[b]i bilo nerealno ustvrditi da se nijedan od tih članova šire javnosti iz drugih država članica [koji posjećuju Bugarsku] nije upoznao s kulturom, povijesti i prirodnim atrakcijama Bugarske, među kojima je i grad Devin, pri pripremi svojeg putovanja”.

- 63 Međutim, valja utvrditi, kao što to tužitelj navodi, da 455 000 potrošača odgovara najmanje 0,6 % ukupnog njemačkog stanovništva, što se ne može smatrati znatnim udjelom ili predstavljati prosječnog njemačkog potrošača mineralne vode i pića. Osim toga, samom činjenicom da su potrošači odgovorili „grad” na pitanje u istraživanju ne može se ništa dokazati jer se taj odgovor ne može izjednačiti s poznavanjem određenog grada ili postojanjem posebne izravne veze s dotičnim proizvodima.
- 64 Što se tiče karakterizacije prosječnog potrošača Unije kao turista koji planira putovanje u Bugarsku te se upoznaje s relativno malom atrakcijom te zemlje, ona je u većoj mjeri „nerealna” od obrnutog zaključka. U tom pogledu, važno je ponovno naglasiti da prosječni potrošač mineralne vode i pića u Uniji nije visoko specijaliziran za zemljopis ili turizam (vidjeti točku 47. ove presude).
- 65 Nadalje, intervenijent nije dostavio posebne dokaze na temelju kojih se može utvrditi da prosječan potrošač Unije percipira izraz „devin” kao zemljopisnu lokaciju u Bugarskoj.
- 66 Što se tiče tvrdnje Odjela za poništaje prema kojoj će zemljopisni naziv Devin u budućnosti potencijalno Unijina javnost shvaćati kao opis zemljopisnog podrijetla proizvoda, uzimajući u obzir uložene marketinške napore i razvoj bugarskog turističkog (vidjeti točku 4. ove presude), valja navesti da takva tvrdnja nije potkrijepljena elementima iz spisa i predstavlja samo pretpostavku, posebno s obzirom na to da se grad Devin ne nalazi među 50 glavnih odredišta Bugarske i ima vrlo malo koristi od rasta turizma u toj zemlji. Stoga nije „razumno” u smislu sudske prakse navedene u točki 24. ove presude predvidjeti da bi ime Devin moglo, u očima javnosti Unije, označavati zemljopisno podrijetlo dotičnih proizvoda. Osim toga, teret dokazivanja ne može se obrnuti zahtijevajući da tužitelj dokaže negativnu činjenicu, tj. da se grad Devin ne može posjetiti ili da ne može postati poznat u budućnosti.
- 67 Valja zaključiti da iz spisa ne proizlazi da prosječni potrošač iz država članica Unije osim Bugarske pojam „devin” poznaje kao oznaku zemljopisnog podrijetla.
- 68 S obzirom na opći interes očuvanja dostupnosti zemljopisnih naziva (vidjeti točku 20. ove presude), potrebno je razmotriti posljedice prethodno navedenog zaključka o dostupnosti zemljopisnog naziva Devin.

b) Dostupnost zemljopisnog naziva Devin

- 69 Žalbeno je vijeće u točki 8. pobijane odluke podsjetilo da je Odjel za poništaje istaknuo opći interes očuvanja dostupnosti zemljopisnih naziva. Prema mišljenju Odjela za poništaje, slučaj Devina odražava temeljnu logiku članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009, odnosno potrebu da određeni zemljopisni opisi ostanu dostupni drugim subjektima kako bi ih mogli koristiti, a postojanje žiga Europske unije ne bi trebalo biti prepreka sadašnjim i budućim gospodarskim naporima kojima se želi razviti ugled tradicionalnih toplica izvan granica zemlje. Odjel za poništaje odbio je tužiteljev argument kojim se tvrdi da je koncesija za vode bila dodijeljena samo jednom poduzetniku jer ne uzima u obzir ustaljenu sudsku praksu prema kojoj je opći interes ili javni interes koji se sastoji u tome da opisni ili potencijalno opisni žigovi ostanu dostupni trećima za uporabu bio unaprijed određen i pretpostavljen.
- 70 Samo je žalbeno vijeće u točkama 49. do 52. pobijane odluke odbilo tužiteljev „ključni argument” koji je žalbeno vijeće opisalo kao da se odnosi na „navodnu ‚isključivost’ ugovora koji mu omogućuje da iskorištava devinske zalihe vode” jer odredba bugarskog prava prema kojoj se „koncesija za ekstrakciju [...] dodjeljuje jedinom koncesionaru” (članak 47. stavak 11. Zakona o vodi) kao i „faktični monopol

nad zemljopisnom oznakom „Devin Natural Mineral Water” (vidjeti točku 28. ove presude) prema mišljenju tog vijeća sprečavaju da „ta oznaka ostane dostupna za uporabu drugih gospodarskih subjekata”.

- 71 U tu svrhu, žalbeno vijeće je najprije smatralo da je potencijalni tužitelj monopol vremenski ograničen te da se može okončati zbog različitih trgovinskih ili pravnih razloga. Osim toga, smatralo je da „iskorištavanje” prirodnog izvora i njegovo naknadno punjenje u boce može uključivati različita poduzeća od kojih svako mora imati pravo staviti „Devin” na svoje oznake. Konačno, ustvrdilo je da „[n]eovisno o postojećim zakonskim ograničenjima u Bugarskoj, [...] Direktiva [2009/54] ne ograničava iskorištavanje izvora mineralnih voda na jednog poduzetnika”, da „[č]lanak 8. stavak 2. [te] direktive zahtijeva samo ograničenje prema kojem se vode iz jednog te istog izvora mora uvijek stavljati na tržište pod jednim te istim ‚trgovačkim nazivom’, ali ne ograničava stavljanje na tržište na jednog poduzetnika” i da „[t]a odredba ne pokušava regulirati broj ‚koncesionara’ [kako, čini se, tvrdi tužitelj]”.
- 72 Žalbeno vijeće se u točki 54. pobijane odluke osvrnulo na drugi tužitelj argument, ističući da je EUIPO registrirao verbalne žigove Europske unije VITTEL (pod brojem 958322) i EVIAN (pod brojem 1422 716) za, među ostalim, „mineralne vode” iz razreda 32. Žalbeno je vijeće odgovorilo da EUIPO-ova „praksa” nije nužno nesporno prihvaćanje takvih žigova jer povijesno ispitivanje potonjeg žiga otkriva da je protiv njega podnesen prigovor prilikom ispitivanja apsolutnih razloga za odbijanje, iako je taj prigovor naknadno odbijen nakon podnošenja dokaza.
- 73 EUIPO u odgovoru na tužbu i na raspravi smatra da je žalbeno vijeće pravilno zaštitilo javni interes očuvanja dostupnosti zemljopisnog naziva kao što su toplice u Devinu. Navodi da tužitelj očito može nastaviti s uporabom svojeg uglednog žiga u Bugarskoj. Međutim, dodaje da mu činjenica da ima ugledni žig u Bugarskoj ne daje pravo imati monopol na razini Unije na opisni izraz „devin”, koji bi predstavljao prepreku gospodarskim naporima kojima se nastoji povećati ugled tradicionalnih toplica izvan granica Bugarske. Ne isključuje niti to da bi drugi tržišni natjecatelji mogli u budućnosti imati legitimni interes upotrebljavati opisnu oznaku „devin” u drugim državama članicama Unije, u kojima je Devin poznat i povezuje se s njegovim vodama, ali nije uporabom stekao razlikovni karakter.
- 74 Tužitelj tvrdi da se članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe br. 207/2009 ne odnosi na sustavnu blokadu registracije opisnih znakova kao žiga. Pojašnjava da, ako je opisni znak uporabom stekao samostalno značenje kao žig, može ga se registrirati, što ne sprječava treće u opisnoj uporabi znaka.
- 75 U tom pogledu kao prvo valja podsjetiti da sukladno članku 12. stavku 1. točki (b) Uredbe br. 207/2009 (sada nešto izmijenjen, članak 14. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 2017/1001), „[ž]ig [Europske unije] ne daje nositelju pravo zabraniti trećoj strani uporabu u trgovačkom prometu: [...] podataka koji se odnose na [...] zemljopisno podrijetlo [...] proizvoda ili pružanja usluge ili podataka koji se odnose na druge karakteristike proizvoda ili usluga”.
- 76 Sud je smatrao da takvim ograničavanjem učinaka isključivog prava nositelja žiga članak 12. Uredbe br. 207/2009 želi pomiriti temeljne interese zaštite prava žiga i one slobodnog kretanja robe kao i slobodno pružanje usluga na unutarnjem tržištu, i to na način da pravo žiga može ispuniti svoju ključnu ulogu u sustavu nenarušenog tržišnog natjecanja koji UFEU nastoji uspostaviti i održati (vidjeti u tom smislu i po analogiji presudu od 10. travnja 2008., Adidas i Adidas Benelux, C-102/07, EU:C:2008:217, t. 45. i navedenu sudsku praksu).
- 77 Konkretno, članak 12. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 207/2009 želi očuvati mogućnost korištenja opisne oznake za sve gospodarske subjekte. Ta odredba stoga predstavlja izraz zahtjeva dostupnosti. Međutim, zahtjev dostupnosti ne može ni u kojem slučaju predstavljati samostalno ograničenje učinaka žiga, uz one koji se izričito predviđaju u tom članku (vidjeti u tom smislu i po analogiji presudu od 10. travnja 2008., Adidas i Adidas Benelux, C-102/07, EU:C:2008:217, t. 46. i 47. i navedenu sudsku praksu).

- 78 Točno je da treba istaknuti da je, u okolnostima koje su drukčije od ovog slučaja, presuđeno da načelo sudske prakse, navedeno u točkama 19. i 20. ove presude, koje se odnosi na opći interes na kojem se temelji članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe br. 207/2009, nije u suprotnosti s člankom 12. stavkom 1. točkom (b) te uredbe, koji također nema odlučujući utjecaj na tumačenje prve odredbe. Naime, članak 12. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 207/2009, čiji je cilj urediti probleme koji nastaju kada je registriran žig koji se u cijelosti ili djelomično sastoji od zemljopisnog naziva, ne dodjeljuje trećima pravo uporabe takvog naziva kao žiga, nego samo osigurava to da ga mogu rabiti na opisni način, odnosno kao oznaku zemljopisnog podrijetla, pod uvjetom da se rabi u skladu s dobrim običajima u industrijskim i trgovačkim stvarima (vidjeti u tom smislu presude od 15. listopada 2003., Nordmilch/OHIM (OLDENBURGER), T-295/01, EU:T:2003:267, t. 55. i od 20. srpnja 2016., Internet Consulting/EUIPO – Provincia Autonoma di Bolzano-Alto Adige (SUEDITIROL), T-11/15, EU:T:2016:422, t. 55.; vidjeti također u tom smislu i po analogiji presudu od 4. svibnja 1999., Windsurfing Chiemsee, C-108/97 i C-109/97, EU:C:1999:230, t. 26. do 28.).
- 79 Dopuštena je uporaba, među ostalim, opisnog naziva „Devin” u svrhu promicanja grada kao turističkog odredišta. Suprotno onomu što tvrdi intervenijent, osporavani žig ne može predstavljati prepreku gospodarskim naporima za razvoj, izvan granica Bugarske, ugleda grada Devina vezano za njegove termalne vode.
- 80 Radi jasnoće, valja pojasniti da opoziv zakonodavstva i sudske prakse ne dovodi do zalaganja za minimalnu provjeru razloga za odbijanje predviđenih u članku 7. Uredbe br. 207/2009, prilikom ispitivanja zahtjeva za registraciju, pod izlikom da bi se opasnost od toga da bi si gospodarski subjekti mogli prisvojiti određene znakove koji bi trebali biti dostupni mogla u potpunosti izbjeći nametnutim ograničenjima, u skladu s člankom 12. te uredbe, u fazi provedbe učinaka registriranog žiga. Naime, ocjenu razloga za odbijanje iz članka 7. te uredbe treba provesti tijelo nadležno za registraciju ili proglašavanje žiga ništavim i ta mu se nadležnost ne smije oduzeti da bi se prenijela na sud koji je zadužen zajamčiti konkretno izvršavanje prava koja dodjeljuje žig (vidjeti u tom smislu i po analogiji presudu od 6. svibnja 2003., Libertel, C-104/01, EU:C:2003:244, t. 58.).
- 81 Što se tiče pozivanja žalbenog vijeća na presudu od 23. listopada 2003., OHIM/Wrigley (C-191/01 P, EU:C:2003:579, t. 32.), prema kojoj je „[p]otrebno odbiti registraciju verbalnog znaka [...] ako makar u jednom od svojih mogućih značenja on označava obilježje proizvoda ili usluga o kojima je riječ”, dovoljno je podsjetiti da je ta sudska praksa niječno odgovorila na pitanje je li „potrebno da se znakovi i oznake od kojih se sastoji žig zaista koriste u trenutku podnošenja zahtjeva za registraciju u opisne svrhe”. Međutim, u ovom slučaju nije relevantno to pitanje – s obzirom na to da je izraz „devin” u Bugarskoj opisan, pod uvjetom razlikovnog karaktera stečenog uporabom osporavanog žiga za dotične proizvode – već percepcije tog naziva kod relevantne javnosti izvan Bugarske.
- 82 U tom pogledu, vjerojatnost da oznaka zemljopisnog podrijetla može imati utjecaj na konkurentske odnose je visoka kada je riječ o velikoj regiji poznatoj po kvaliteti širokog spektra proizvoda i usluga, a niska kada je riječ o određenom mjestu čiji je ugled ograničen na mali broj proizvoda ili usluga (vidjeti u tom smislu presude od 15. prosinca 2011., Mövenpick/OHIM (PASSIONATELY SWISS), T-377/09, neobjavljenu, EU:T:2011:753, t. 41. i od 20. srpnja 2016., SUEDITIROL, T-11/15, EU:T:2016:422, t. 44.). Međutim, u ovom slučaju, Devin je točno određeno mjesto, poznato prosječnom potrošaču samo u Bugarskoj i u velikoj mjeri nepoznato prosječnom potrošaču u ostatku Unije, čiji se ugled odnosi samo na njegove vode.
- 83 Kao drugo, valja navesti da, pod pretpostavkom da je osporavani žig stekao neovisno značenje i razlikovni karakter u Bugarskoj, jedinjoj državi članici u kojoj je pojam „devin” opisan i, stoga, valjan kao žig Europske unije, i dalje vrijedi da Uredba br. 207/2009 predviđa, u samoj definiciji isključivog prava koje proizlazi iz takvog žiga, odgovarajuće zaštitne mjere za zaštitu interesa trećih.

- 84 Dakle, Sud je podsjetio da Uredba br. 207/2009 ima općenito za cilj dovesti u ravnotežu, s jedne strane, interes nositelja žiga da očuva njegovu glavnu funkciju te, s druge strane, interese drugih gospodarskih subjekata da imaju znakove kojima mogu označiti svoje proizvode i usluge. Iz toga slijedi da zaštita prava koje nositelj žiga izvodi iz uredbe nije bezuvjetna (vidjeti u tom smislu i po analogiji presude od 27. travnja 2006., *Levi Strauss*, C-145/05, EU:C:2006:264, t. 29. i 30. i navedenu sudsku praksu; od 22. rujna 2011., *Budějovický Budvar*, C-482/09, EU:C:2011:605, t. 34. i 48.; od 6. veljače 2014., *Leidseplein Beheer i de Vries*, C-65/12, EU:C:2014:49, t. 41. do 43. i od 30. svibnja 2018., *Tsujimoto/EUIPO*, C-85/16 P i C-86/16 P, EU:C:2018:349, t. 90.).
- 85 S jedne strane, zaštita funkcije oznake podrijetla žiga, predviđena u članku 9. stavku 2. točkama (a) i (b) Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 9. stavak 2. točke (a) i (b) Uredbe br. 2017/1001) odnosi se samo na njegovu uporabu za proizvode (ili usluge) koji su istovjetni ili slični te zahtijeva vjerojatnost dovođenja u zabludu relevantne javnosti, koja se pretpostavlja u slučaju dvostruke istovjetnosti znakova i proizvoda.
- 86 S druge strane, zaštita promidžbene uloge uglednog žiga iz članka 9. stavka 2. točke (c) Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 9. stavak 2. točka (c) Uredbe br. 2017/1001) obuhvaća i proizvode koji nisu slični, ali zahtijeva opasnost od slabljenja, kaljanja ili parazitiranja te se usto ne odnosi na uporabe koje imaju „opravdan razlog”.
- 87 Prema sudskoj praksi Suda, pojam „opravdan razlog” ne može se tumačiti tako da se ograničava na objektivno važne razloge, nego se taj pojam može vezati i uz subjektivne interese trećega koji se koristi znakom koji je istovjetan ili sličan uglednom žigu. Pojam „opravdan razlog” nema za cilj riješiti sukob između uglednog žiga i sličnog znaka koji se koristilo prije nego što je podnesena prijava žiga ili ograničiti prava koja su priznata nositelju tog žiga, već pronaći ravnotežu između interesâ o kojima je riječ, imajući na umu, u posebnom kontekstu članka 9. stavka 2. točke (c) Direktive 207/2009 i s obzirom na proširenu zaštitu koju uživa isti žig, interese treće osobe koja koristi navedeni znak (vidjeti u tom smislu i po analogiji presudu od 6. veljače 2014., *Leidseplein Beheer i de Vries*, C-65/12, EU:C:2014:49, t. 45. do 48.).
- 88 Iz članka 9. stavka 2. točke (c) Uredbe br. 207/2009 proizlazi da se nositelj uglednog žiga, na osnovi „opravdanog razloga”, može naći u situaciji da je primoran trpjeti da treći koristi znak sličan tom žigu u odnosu na proizvod koji je istovjetan proizvodu za koji je navedeni žig registriran ako se dokaže da se taj znak koristilo prije nego što je podnesena prijava uglednog žiga te da je uporaba znaka za istovjetan proizvod učinjena u dobroj vjeri. Također, na temelju članka 8. stavka 5. iste uredbe (koji je postao članak 8. stavak 5. Uredbe br. 2017/1001), navedeni nositelj ne može podnijeti prigovor na registraciju takvog znaka (presuda od 5. srpnja 2016., *Future Enterprises/EUIPO – McDonald’s International Property (MACCOFFEE)*, T-518/13, EU:T:2016:389, t. 113.; vidjeti također u tom smislu i po analogiji presudu od 6. veljače 2014., *Leidseplein Beheer i de Vries*, C-65/12, EU:C:2014:49, t. 60.)
- 89 U ovom slučaju, iz prethodno navedenog proizlazi da ime grada Devin ostaje dostupno trećim osobama ne samo za opisnu uporabu, kao što je promicanje turizma u tom gradu, već i kao razlikovni znak u slučaju „opravdanog razloga” i nepostojanja vjerojatnosti dovođenja u zabludu koja isključuje primjenu članka 8. i 9. Uredbe br. 207/2009.
- 90 Javni interes očuvanja dostupnosti zemljopisnog naziva kao što je onaj termalnog grada Devina može se zaštititi uz dopuštenje opisne upotrebe takvih naziva i uz zaštitne mjere kojima se ograničava isključivo pravo nositelja osporavanog žiga a da se ne zahtijeva poništenje tog žiga i ukupno poništenje isključivog prava koje on dodjeljuje za proizvode iz razreda 32. obuhvaćene registracijom.
- 91 Uostalom, upravo ta nužna ravnoteža između prava nositelja i interesa trećih strana omogućuje registraciju žigova koji proizlaze iz istoimenog zemljopisnog naziva, kao što su verbalni žigovi Europske unije VITTEL i EVIAN koje navodi tužitelj, pod određenim uvjetima koji se posebno

odnose na stjecanje neovisnog značenja i razlikovnog karaktera uporabom na područjima gdje je znak svojstveno opisan za zemljopisno podrijetlo te na nepostojanje zavaravajuće prirode navedenog znaka u odnosu na to podrijetlo.

2. Zaključak o prvom tužbenom razlogu i zahtjevu za poništenje

- 92 S obzirom na prethodna razmatranja, osobito u točkama 32. do 67. ove presude, valja zaključiti, kao što to navodi tužitelj, da žalbeno vijeće nije utvrdilo da prosječan potrošač Unije, a osobito grčki i rumunjski, u dovoljno visokom stupnju prepoznaje grad Devin i da intervenijent nije potkrijepio zahtjev za proglašavanje ništavosti nijednim dokazom na temelju kojeg bi se moglo zaključiti da prosječan potrošač Unije povezuje pojam „devin” s gradom u Bugarskoj. Iako valja utvrditi da jedan dio potrošača Unije poznaje grad Devin, takav se dio, u svakom slučaju, treba smatrati ograničenim. Taj zaključak nipošto ne dovodi u pitanje prirodnu ljepotu Devina i ljekovita svojstva njegovih termalnih voda ni gospodarske napore uložene s ciljem promicanja turizma u Bugarskoj.
- 93 U skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 22. ove presude, u načelu, članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe br. 207/2009 ne protivi se registraciji zemljopisnih naziva koji su nepoznati relevantnom krugu osoba ili su barem nepoznati kao oznaka zemljopisne lokacije. Međutim, u ovom slučaju, iako je Devin zemljopisni naziv poznat relevantnom krugu osoba u Bugarskoj, zemlji za koju tužitelj tvrdi da je u njoj osporavani žig stekao razlikovni karakter, valja utvrditi da je, kad je riječ o relevantnom krugu osoba iz drugih država članica Unije, posebno Grčke i Rumunjske, zemljopisni naziv Devin u velikoj mjeri nepoznat ili barem nepoznat kao oznaka zemljopisne lokacije.
- 94 Isto tako, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 24. ove presude, u svojoj ocjeni EUIPO je bio obvezan dokazati da je zemljopisni naziv poznat relevantnom krugu osoba kao oznaka mjesta. Međutim, u ovom slučaju, valja utvrditi da je u relevantnim krugovima osoba koje se sastoje od prosječnih potrošača zemljopisni naziv Devin nepoznat velikoj većini javnosti. Dio relevantne javnosti koji poznaje taj naziv kao zemljopisnu lokaciju predstavlja samo neznatnu i zanemarivu manjinu od jednog ili najviše nekoliko postotaka. Osim toga, taj je postotak *prima facie* niži od onog koji se odnosi na dio relevantne javnosti koji poznaje Devin kao žig mineralne vode.
- 95 Iz prethodno navedenog proizlazi da je žalbeno vijeće počinilo pogrešku u ocjeni kada je zaključilo da je osporavani žig opisan za zemljopisno podrijetlo u odnosu na prosječnog potrošača susjednih država Bugarske, odnosno Grčke i Rumunjske, kao i na onog iz svih drugih država članica Unije, uz iznimku Bugarske. Time je počinilo povredu članka 52. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 207/2009, u vezi s nejinim člankom 7. stavkom 1. točkom (c).
- 96 Slijedom toga, valja prihvatiti prvi dio prvog tužbenog razloga i, prema tome, poništiti pobijanu odluku na temelju tužiteljeva prvog tužbenog zahtjeva a da pritom nije potrebno ispitati drugi dio prvog tužbenog razloga ni drugi tužbeni razlog, uključujući zapreke vođenju postupka koje su istaknuli intervenijent odnosno EUIPO, niti odlučiti o dopuštenosti nekih priloga koje je podnio intervenijent, prvi put pred Općim sudom prema tužiteljevu mišljenju.

B. Zahtjev za preinaku

- 97 Što se tiče tužiteljeva drugog i trećeg tužbenog zahtjeva, kojima se zahtijeva odbijanje intervenijentova zahtjeva za proglašenje ništavosti u cijelosti te se u biti traži preinaka pobijane odluke (vidjeti točku 10. ove presude), valja podsjetiti da ovlast preinake koju Opći sud ima na temelju članka 65. stavka 3. Uredbe br. 207/2009 nema za učinak dodijeliti mu ovlast da provede ocjenu o kojoj navedeno vijeće još nije zauzelo stajalište. Prema tome, izvršavanje ovlasti preinačavanja u načelu treba biti ograničeno na slučajeve u kojima Opći sud, nakon provedenog nadzora ocjene koju je dalo navedeno vijeće, može

na temelju utvrđenih činjeničnih i pravnih elemenata odrediti odluku koju je žalbeno vijeće bilo dužno donijeti (presude od 5. srpnja 2011., Edwin/OHIM, C-263/09 P, EU:C:2011:452, t. 72.; i od 13. svibnja 2015., easyAir-tours, T-608/13, neobjavljenu, EU:T:2015:282, t. 68.).

- 98 Međutim, u ovom slučaju nisu ispunjeni uvjeti za izvršenje ovlasti preinake Općeg suda, kako proizlaze iz presude od 5. srpnja 2011., Edwin/OHIM (C-263/09 P, EU:C:2011:452). Naime, iako iz razmatranja navedenih u točki 95. ove presude doista proizlazi da je žalbeno vijeće bilo obvezno utvrditi da osporavani žig nije opisnog karaktera za nebugarski dio relevantne javnosti, posebno za grčkog ili rumunjskog prosječnog potrošača, to ne mijenja činjenicu da se žalbeno vijeće – s obzirom na to da je pogrešno smatralo da je navodno opisni karakter spornog žiga za grčki ili rumunjski dio relevantne javnosti bio dostatan za utvrđenje postojanja razloga za ništavost koji opravdavaju odbijanje žalbe protiv odluke Odjela za poništaje – nije jasno izjasnilo o stjecanju razlikovnog karaktera uporabom spornog žiga za bugarski dio relevantne javnosti, jedine stranke za koju je osporavani žig opisan u odnosu na zemljopisno podrijetlo. Budući da žalbeno vijeće nije jasno razmotrilo i odlučilo o pitanju stjecanja razlikovnog karaktera uporabom spornog žiga u Bugarskoj, nije na Općem sudu da ga razmatra prvi put u okviru svojeg nadzora zakonitosti pobijane odluke (vidjeti u tom smislu presude od 5. srpnja 2011., Edwin/OHIM, C-263/09 P, EU:C:2011:452, t. 72. i 73. i od 13. svibnja 2015., easyAir-tours, T-608/13, neobjavljenu, EU:T:2015:282, t. 69. i 70. i navedenu sudsku praksu).
- 99 Iz toga slijedi da u trenutačnom stanju predmeta Opći sud ne može izvršiti svoju ovlast preinake pobijane odluke i poništiti odluku Odjela za poništaje od 29. siječnja 2016. – koji je uostalom smatrao, u tom pogledu, da, „s obzirom na dokaze koje je podnio [tužitelj], nema sumnje da je žig Devin stekao razlikovni karakter u Bugarskoj” – i da zahtjev za proglašavanje osporavanog žiga ništavim treba odbiti.
- 100 Stoga valja odbiti tužiteljev drugi i treći tužbeni zahtjev.

IV. Troškovi

- 101 Sukladno članku 134. stavku 1. Poslovnika Općeg suda, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.
- 102 Budući da EUIPO i intervenijent u biti nisu uspjeli u postupku, valja, s jedne strane, naložiti EUIPO-u da osim vlastitih snosi i tužiteljeve troškove sukladno tužiteljevu zahtjevu te, s druge strane, odlučiti da će intervenijent snositi vlastite troškove.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (osmo vijeće)

proglašava i presuđuje:

- 1. Poništava se odluka drugog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 2. prosinca 2016. (predmet R 579/2016-2).**
- 2. U preostalom dijelu tužba se odbija.**
- 3. EUIPO će uz vlastite troškove snositi i troškove društva Devin AD.**
- 4. Haskovo Chamber of Commerce and Industry snosit će vlastite troškove.**

Collins

Kancheva

Passer

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 25. listopada 2018.

Potpisi

Sadržaj

I. Okolnosti spora	2
II. Zahtjevi stranaka	3
III. Pravo	3
A. Zahtjev za poništenje	4
1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 52. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 207/2009, u vezi s njezinim člankom 7. stavkom 1. točkom (c)	4
a) Percepcija pojma „devin” koju ima prosječni potrošač Unije	7
1) Bugarski prosječni potrošač	7
2) Grčki ili rumunjski prosječni potrošač	8
3) Prosječni potrošač iz drugih država članica Unije	11
b) Dostupnost zemljopisnog naziva Devin	12
2. Zaključak o prvom tužbenom razlogu i zahtjevu za poništenje	16
B. Zahtjev za preinaku	16
IV. Troškovi	17